

Dejeneratif Spondilolisteziste Cerrahi Tedavi

Surgical Treatment of Degenerative Spondylolisthesis

SAİD NADERİ, SERDAR ÖZGEN, SELİM YALÇIN, OSMAN GÜVEN, NECMETTİN PAMİR

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroşirürji Anabilim Dalı ve Marmara Üniversitesi Nörolojik Bilimler Enstitüsü (SN, SÖ, NP), Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı (SY, OG), İstanbul

Özet: Omurgada segmenter patolojik hareketliliğin önemli nedenlerinden biri lumbosakral spondilolistezistir. Bu yazında, dejeneratif spondilolistezis nedeniyle ameliyat edilen 21 olgu sunulmaktadır. Yapılan incelemeler sonunda 18 olguda evre I, 3 olguda da evre II spondilolistezis belirlenmiştir. Olguların % 61.9'unda spondilolistezisin L4-5 seviyesinde olduğu, % 14.3 olguda L3-4'te, % 9.5 olguda L5-S1'de ve % 14.3 olguda ise çift segmentte olduğu belirlenmiştir. Olguların % 85.7'sinde dekompreşyon yapılmıştır. Ayrıca tüm olgularda transpediküler tespit ile sabitleştirme ve posterolateral füzyon yapılmıştır. Ortalama izlem süresi 14.4 aydır. Radyolojik incelemeler ortalama kayma yüzdesinin ameliyat sonrası dönemde istatistiksel olarak anlamlı bir düzeyde azaldığını ortaya koymaktadır. Ameliyat sonrası dönemde olguların % 52.3'ünün mükemmel, % 42.8'inin iyi, % 4.7'sinin ise orta durumda olduğu belirlenmiştir. Ortalama 14.4 aylık takibi izleyerek % 90.4 oranında füzyon saptanmıştır. Transpediküler tespit ve posterolateral füzyonun dejeneratif lumbosakral spondilolistezisin cerrahi tedavisinde etkin ve güvenilir bir yöntem olduğu, omurgada yüksek oranda füzyon sağladığı sonucuna varılmıştır.

Anahtar Sözcükler: Dejeneratif spondilolistezis, füzyon, transpediküler tespit

Abstract: One of the most important causes of spinal segmental instability is lumbosacral spondylolisthesis. Twenty one consecutive patients with degenerative spondylolisthesis who had surgical treatment are presented. Radiologic examination demonstrated grade I spondylolisthesis in 85.75 %, and grade II spondylolisthesis in 14.7 % of the patients. Spondylolisthesis was detected at L4-5 segment in 61.9 %, at L3-4 in 14.3 %, at L5-S1 in 9.5%, and in multiple segments in 14.3 % of the patients. A decompressive laminectomy was performed in 85.7 % of patients, and transpedicular fixation and posterolateral fusion was performed in all. A comparison of pre- and postoperative radiological investigations revealed a significant decrease in percent-slip ($p<0.05$). Postoperative clinical assessment showed an excellent clinical outcome in 52.3 %, a good outcome in 42.8 %, and a fair outcome in 4.7 % of the patients. A 90.4 % fusion rate was achieved after a 14.4 months of mean follow-up period. On the basis of our clinical and radiological results it can be concluded that internal fixation and posterolateral fusion are effective and safe methods in the treatment of degenerative lumbosacral spondylolisthesis, providing high spinal fusion rate.

Key Words: Degenerative lumbosacral spondylolisthesis, fusion, transpedicular fixation

GİRİŞ

Omurgada segmenter patolojik hareketliliğinin önemli nedenlerinden biri lumbosakral spondilolistezistir. Bu durum klinikte kendini bel ağrısı, bacak ağrısı ve nörojenik klonikasyon ile gösterir. Bu olgularda cerrahi tedavinin amacı ağrıyi gidermek,

nörolojik bulguları azaltmak veya ortadan kaldırmak ve yaşam niteliğini yükseltmektir (6,7,10,15). Literatürde spondilolistezisin cerrahi tedavisi için değişik ventral ve dorsal füzyon ve instrumentasyon yöntemleri bildirilmiştir. Omurgada instrumentasyon füzyon oranını artttığı gibi, istendiğinde listezisin düzeltmesini de sağlayabilmektedir (1-6,8-

11,13,14,16,17). Bu çalışmada son iki senede dejeneratif spondilolistezis nedeniyle transpediküler tespit uygulanan olgular gözden geçirilerek sonuçlar literatür ışığı altında tartışılmıştır.

HASTALAR VE YÖNTEM

1987-1996 yılları arasında Marmara Üniversitesi Tip Fakültesi Nöroşirürji Anabilim Dalı ve Marmara Üniversitesi Nörolojik Bilimler Enstitüsü'nde 54 olgu spondilolistezis nedeniyle ameliyat edilmiştir. Bu çalışmaya 1995 ve 1996 yıllarında dejeneratif spondilolistezis nedeniyle ameliyat edilen 21 olgu dahil edilmiştir. Olguların hepsinde öncelikle konservatif tedavi uygulanmış, konservatif tedavinin yetersiz kalması ve klinikoradyolojik bulguların müspet olması nedeniyle ameliyat endikasyonu konmuştur.

Olguların ameliyat öncesi ve ameliyat sonrası klinik değerlendirmeleri Tablo I'de gösterilen Kaneda ölçüğine göre yapılmıştır (8).

Segmenter patolojik hareketlilik, statik ve dinamik düz filmlerde Nachemson ölçütüne göre belirlenmiştir (15). Tüm olgularda hiperfleksiyon ve hiperekstansiyon durumundaki filmlerde hareketli segment belirlenmiştir. Tüm olgularda ayrıca ameliyat öncesi ve ameliyat sonrası dönemde kayma yüzdesi, kayma açısı ve lomber lordoz Fujiya ve ark.'nın yöntemi kullanılarak hesaplanmıştır (4).

Olguların tümünde transpediküler tespit ile sabitleştirme yapılmış, otograft kemik kullanılarak füzyon sağlanmıştır. Ayrıca lomber dar kanal, disk hernisi, veya listezis sonucu gelişen psödoherniasyona bağlı kök basısının olduğu durumlarda lamektomi yapılmıştır.

Ameliyat tekniği: Olgaların tümünde standart lomber açılış ile posterior omurgada elemanlar her iki tarafta transvers çıkışlılara kadar ortaya konmuştur. Daha sonra en üst seviyedeki faset eklemeleri hariç füzyona dahil edilecek olan tüm faset

eklemeleri açılmıştır. Bu işlemin amacı bir yandan pedikül vidasının giriş noktası olan superior artiküler çıkıştı ile transvers çıkışının kesiştiği noktayı ortaya koymak, diğer yandan da enstrümentasyon sahasından sonra faset eklemelerini kemik yongaları ile doldurarak füzyon oranını artırmaktır. Tüm pedikül vidalarının giriş yerleri tespit edildikten sonra standart dekomprezif lamektomi ve gerekli görülen olgularda ayrıca diskektomi yapılmıştır. Dekompresyonu izleyerek pedikül vidaları yerleştirilmiş, çubuklar ve transvers bağlantılar yerlerine tespit edilmiştir. Daha sonra sahadaki kemik yapılar dekortike edilerek füzyon arzulanan yerlere iliak çıkışından ve lamektomi ile elde edilen malzemeden sağlanan greftlar, dekortike edilmiş alanlara (özellikle transvers çıkışların üzerine) yerleştirilmiştir.

Tüm olgularda 12 hafta süre ile yarı sertlikte lumbosakral ortez kullanılmıştır. Ameliyat sonrası 1,5, 3, 6 ve 12. aylarda hastalar kontrollere çağrılmış, ameliyat sonrası düz grafilerde kayma yüzdesi, kayma açısı ve lomber lordoz açısı ölçülmüş, dört yönlü lumbosakral grafiler ve dinamik grafilerde füzyonun varlığı araştırılmıştır. 'Tam füzyon' bu çalışmada transvers çıkışları arasında kemiksel köprülerin varlığı ve dinamik filmlerde hareket olmaması olarak tanımlanmıştır.

Ameliyat öncesi ve ameliyat sonrası radyolojik ölçümlerin değerlendirilmesinde student t test'i kullanılmıştır.

SONUÇLAR

Olguların 18'i (% 85.7) kadın, üçü (% 14.3) erkekti. Hastaların yaşı 49-76 arasında olup yaş ortalaması 59.4'tür.

Ameliyat öncesi değerlendirmeye göre başlangıç başvuru yakınması olguların 20'sinde (% 95.2) bacak ağrısı, 19'unda (% 90.4) bel ağrısı ve 17'sinde (% 80.9) nörojenik intermittent kłodikasyondur.

Tablo 1: Klinik Durum Değerlendirmesi Saptama Ölçütleri (8)

Puan	İK	Bel Ağrısı	Bacak Ağrısı	ÇK	GYFK	Analjezik kullanımı
2	>500 m	hafif veya yok	hafif veya yok	tam	yok	yok
1	100-500 m	dayanılabilir	orta	kısmi	hafif	sık
0	< 100 m	dayanılmaz	dayanılmaz	çalışamaz	şiddetli	düzenli

Değerlendirme: 12-11 puan mükemmel; 10-8 puan iyi; 7-6 puan orta; 5-0 puan kötü.

IK: intermittent kłodikasyon, ÇK: çalışma kapasitesi, GYFK: günlük yaşamsal faaliyetlerin kısıtlanması.

Olguların ameliyat öncesi nörolojik muayenelerinde 8 olguda (% 38) motor bulgular, 5 olguda (% 23.8) duyu bulguları ve 3 olguda da (% 14.3) refleks değişikliği saptanmıştır.

Spondilolistezis 13 olguda (% 61.9) L4-5, üç olguda (% 14.3) L3-4, iki olguda (% 9.5) da L5-S1'de görülmüştür. Üç olguda ise (% 14.3) spondilolistezis çift aralıkta görülmüştür. Olguların üçünün daha önce dejeneratif lomber dar kanal nedeniyle ameliyat edilmiş olduğu, daha önce var olan hafif listezislerinin dekompresif laminektomi ile artış gösterdiği belirlendi. Radyolojik incelemeler ayrıca spondilolistezis'in 18 olguda (% 85.7) evre I, üç olguda ise (% 14.7) evre II olduğunu ortaya koymuştur.

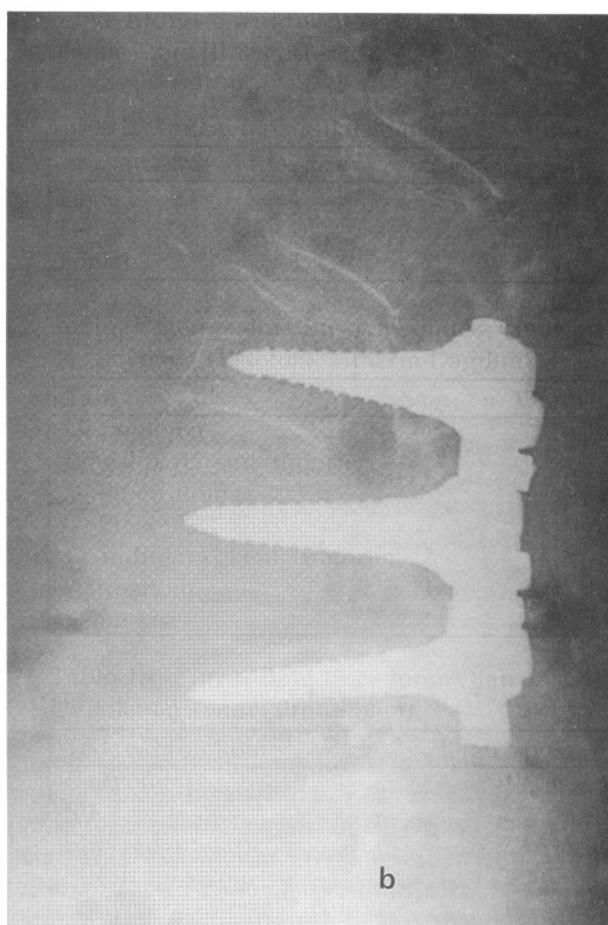
Tüm olgularda ameliyat öncesi dönemde düz statik ve dinamik lumbosakral grafi ve lomber MR incelemesi yapılmıştır. Yedi olguda da (% 33.3) ek olarak lomber BT, iki olguda miyelografi yapılmıştır.

Olguların 18'inde (% 85.7) dekompreşyon esliğinde, 3 olguda ise dekompreşyon yapılmaksızın, tüm olgularda transpediküler tespit ile sabitleştirme yapılmıştır (Şekil 1). Olgularımızda 2-6 omurgaya tespit yapılmıştır (ortalama 3.17 segment).

Tüm olgular izleme alınmıştır. İzlem süresi 8-25 aydır (ortalama 14.4 ay).

Ameliyat öncesi klinik değerlendirmeye göre olguların 10'u (% 47.6) kötü, 11'i ise (% 52.3) orta durumda iken, son kontrol muayenesi olguların 11'inin (% 52.3) mükemmel, 9'unun ise (% 42.8) iyi durumda, bir olgunun ise (% 4.7) orta durumda olduğunu ortaya koymuştur. Hiç bir olguda kötüleşme gözlenmemiştir. Ameliyat öncesi değerlendirmede nörojenik kolidikasyonu olan 17 olgudan 15'inin (% 88.2) ameliyat sonrası izlemede nörojenik kolidikasyonunun geçtiği belirlenmiştir. Ameliyat öncesi değerlendirmede bel ağrısı olan 19 olgudan 14'ünün (% 73.6) bu yakınmasının ameliyat sonrası dönemde geçtiği belirlenmiştir. Ayrıca ameliyat öncesi dönemde 20 olgunun bacak ağrısı olduğu, bu yakınmanın 18 olguda (% 90) tamamen geçtiği saptanmıştır. Son nörolojik değerlendirme motor bulguların 7 olguda (% 87.5) tamamen, bir olguda ise (% 12.5) kısmen iyileştiğini, duyu bulgularının ise 5 olgunun içinde kaybolduğunu ortaya koymuştur.

Şekil 1: L4-L5 spondilolistezisi olan bir olgunun a) ameliyat öncesi MR incelemesinde L4-L5'de listezis ve dar kanal görülmektedir, b) olgunun ameliyat sonrası yan grafisi.

Radyolojik değerlendirme füzyon oranının % 90.4 olduğunu ortaya koymustur. İzlem süresi 8 ay olan iki olguda dinamik grafilerde hareketli segment görülmemesine karşın henüz tam füzyon gelişmediği gözlenmiştir (% 9.6).

Tablo II'de de gösterildiği gibi olguların radyolojik incelemelerinde ortalama kayma yüzdesinin ameliyat öncesi % 17.835±7.872 olduğu, ameliyat sonrası dönemde ise bu değerin % 14.402±8.857 olduğu belirlenmiştir. Ameliyat öncesi ve ameliyat sonrası ortalama kayma yüzdesi arasındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu saptanmıştır ($p < 0.05$). Ortalama kayma açısı ameliyat öncesi 10.421±5.124° iken ameliyat sonrası dönemde 7.578±3.610° olmuştur. Ortalama lomber lordoz derecesi de ameliyat öncesi dönemde 37.052±11.735° iken ameliyat sonrası dönemde 34.210±10.163° olarak hesaplanmıştır. Kayma açısı ve lomber lordozdaki ameliyat sonrası değişikliklerin istatistiksel olarak anlamlı olmadığı belirlenmiştir ($p > 0.05$).

Tablo II: Kayma Yüzdesi, Lomber Lordoz ve Kayma Açılarının Ortalama Değerleri ve Standart Sapmaları

	Ameliyat öncesi	Ameliyat sonrası
Kayma yüzdesi	% 17.835±7.872	% 14.402±8.857
Lomber lordoz	37.052±11.735°	34.210±10.163°
Kayma açısı	10.421±5.124°	7.578±3.610°

Dört olguda (% 19) komplikasyon görülmüştür. Tibbi komplikasyon görülen iki olgudan birinde akut tüberler nekroz diğerinde ise pnömoni gelişmiş, her iki olgu da iyileşmiştir. Ayrıca iki olguda da birer vidanın yanlış yere konumlandırılmış olduğu gözlenmiş ancak cerrahi girişime gereksinim duyulmamıştır. Dizimizde nörolojik komplikasyon gelişmemiştir.

TARTIŞMA

Spondilolistezisin tedavisinde; 1) tibbi tedavi, 2) dekompreşyon + posterolateral füzyon, 3) dekompreşyon + posterolateral füzyon + posterior enstrümentasyon, 4) dekompreşyon + anterior enstrümentasyon ve 5) 360 derecelik bileşik anterior-posterior enstrümentasyon olmak üzere değişik tedavi seçenekleri bildirilmiştir (1-6,8,12-14). Mevcut cerrahi teknikler arasında omurgada füzyon oranını artırmak için transpediküler tespit yaygın olarak kullanılmaktadır (2,6,16,17).

Bu çalışmada sunulan ve spondilolistezis nedeniyle ameliyat edilen 21 olguda füzyon oranının ortalama 14.4 aylık sürede % 90.4 olduğu saptanmıştır. Kaneda klinik durum skalasına göre olguların ameliyat sonrası dönemde % 42.8 iyi, ve % 52.3 mükemmel durumda oldukları belirlenmiştir. Yayımlarda ameliyat sonrası klinik başarılı sonuç oranı ortalama % 93 olarak bildirilmiştir (10).

Lomber dejeneratif dar kanalın eşlik ettiği spondilolistezisli olgularda kimi yazarlar internal tespitin gereksiz olduğunu bildirmiştir. Bununla birlikte, 4 mm'den fazla listezin olduğu, hareketli segmentin olduğu ve osteofitlerin eşlik etmediği olgularda internal tespitin yapılması gerektiği bildirilmektedir (3,6,11,13). Bu serideki tüm olguların dinamik grafilerinde hareketli segment tespit edildiğinden internal tespit ve posterolateral füzyon uygulanmıştır.

Bazı yazarlar laminektomi uygulanan olgularda transvers çıkıştı arasında otojen kemik grefti kullanımının tek başına başarılı füzyon sağladığını bildirmiştir (5,13). Ancak son çalışmalar enstrümentasyonun füzyona katkısını açık bir şekilde ortaya koymustur (1,10,17). Bu çalışmada tüm olgularda transpediküler tespite ek olarak iliak çıkışından alınan otojen greft ile transvers çıkışlar arasına greft uygulaması yapılmıştır.

Zdeblick, dejeneratif veya istmik spondilolistezis nedeniyle enstrümentasyonsuz, yarı sertlikte ve sert enstrümentasyon uyguladığı 56 olguda füzyon oranlarını karşılaştırmış, en iyi sonucun sert enstrümentasyonun uygulandığı olgularda elde edildiğini bildirmiştir (17). Bridwell ve ark., 44 olguda dekompreşif laminektomiyi izleyerek füzyonsuz, posterolateral füzyon ve transpediküler tespitin füzyon oranına katkısını karşılaştırmış, enstrümetasyon uygulanan grupta % 87 füzyon oranına karşılık, enstrümentasyon uygulanmayan grupta % 30 füzyon oranı bildirmiştir (1). Internal tespit ve greftleme tekniği ile Fujiya ve ark. %97.5'lük füzyon oranı bildirmiştir. Mardjetko ve ark. spondilolistezisli olgulara ilişkin bir metaanalizde lomber enstrümentasyonun füzyon oranını istatistiksel olarak anlamlı bir şekilde artttığını saptamışlardır (10). Transpediküler tespit ile çengel-çubuk sistemlerinin karşılaştırması ise bu iki sistem arasında istatistiksel bir fark bulunmadığını ortaya koymustur. Ancak çengel-çubuk sistemlerinin genellikle laminektomi geçirenlerde kullanılamaması, ayrıca çengel-çubuk

kullanılanlarda distraksiyon gereği ve bunun sonucu lordoz azalması, çengel-çubuk sistemlerinin sakıncası olarak kabul edilmiştir (2,6,10). Bu dizide ameliyat sonrası dönemde olgularımızda lomber lordoz normal sınırlarda kalmıştır. Ayrıca çengel-çubuk sistemleri genellikle daha uzun bir yapı oluşturdukları gibi özellikle dar kanal varlığında kanalı daha da daraltabilmektedirler. Transpediküler tespitte yapı genellikle çengel-çubuk sistemlerine göre daha kısalıdır (2,6,10,16).

Transpediküler tespit ile sabitleştirmenin önemli bir yararı, gerektiğinde listetik segmentin redüksiyonuna olanak tanımıştır. Yayılarda kabul gören genel kani, evre I ve II spondylolisteziste redüksiyonun gereksiz olduğudur (2,9). Bu dizide redüksiyon için özel bir teknik kullanılmamıştır. Bununla birlikte faset eklemlerinin açılması ile daha da hareketlenen hareketli segmente 'yerinde bükcü' (in situ bender) kullanılarak normal lordoz verilmeye çalışılmıştır. Bunun sonucunda ameliyat sonrası filmlerde hem ortalama kayma yüzdesinde ($p<0.05$) hem de ortalama kayma açısından ($p>0.05$) düzelleme belirlenmiştir. Bu da düşük evreli spondylolistezis olgularında özel bir redüksiyon manevrasının gereksiz olduğunu ortaya koymaktadır.

Enstrümentasyonu izleyerek füzyonun 3. ayda başladığı, 6-12 aylarda tamamlandığı bilinmektedir. Onikinci aydan sonra gelişen füzyon gecikmiş füzyondur. Bu seride iki olgu dışında tüm olgularda tam füzyon belirlenmiştir. İzlem süresinin uzaması ile füzyon oranının son durumu hakkında daha ayrıntılı bilgi edinilebilecektir.

Transpediküler tespit ile sabitleştirmenin füzyon oranını artırdığı, füzyona tabi tutulan seviye sayısını azalttığı, rehabilitasyon süresini kısalttığı ve işlevsel sonucu iyileştirdiği sonucuna varılmıştır.

Yazışma Adresi: Dr. Sait Naderi
Marmara Üniversitesi
Nörolojik Bilimler Enstitüsü
PK 53, 81532 Maltepe İstanbul
Telefon ve faks: (216) 305 7961

KAYNAKLAR

- Bridwell KH, Sedgewick TA, O'Brien MF, Lenke LG, Baldus C: The role of fusion and instrumentation in the treatment of degenerative spondylolisthesis with spinal fusion. *J Spinal Disord* 6: 461-472, 1993
- Floman Y, Margulies JY, Rand N, Neuwirth MG: Lumbosacral spondylolisthesis. Margulies JY (Ed): *Lumbosacral and Spinopelvic Fixation*, Philadelphia: Lippincott-Raven Publishers, 1996: 51-71 içinde
- Fox MW, Onofrio BM, Hanssen AD: Clinical outcomes and radiological instability following decompressive lumbar laminectomy for degenerative spinal stenosis: a comparison of patients undergoing concomitant arthrodesis versus decompression alone. *J Neurosurg* 85: 793-802, 1996
- Fujiya M, Saita M, Kaneda K, Abumi K: Clinical study on stability of combined distraction and compression rod instrumentation with posterolateral fusion for unstable degenerative spondylolisthesis. *Spine* 15:1216-1222, 1990
- Herkowitz HN, Kurz LT: Degenerative lumbar spondylolisthesis with spinal fusion : A prospective study comparing decompression and intertransvers process arthrodesis. *J Bone Joint Surg Am* 73: 802-808, 1991
- Herkowitz HN: Spine update. Degenerative lumbar spondylolisthesis. *Spine* 20: 1084-1090, 1995
- Jenkins JR, Matthes JC, Sener RN, Venkatappan S, Rauch R: Spondylolysis, spondylolisthesis, and associated nerve root entrapment in the lumbosacral spine: MR evaluation. *AJR* 159: 799-803, 1992
- Kaneda K, Kazama H, Satoh S, Fujiya M: Follow-up study of medial facetectomies and posterolateral fusion with instrumentation in unstable degenerative spondylolisthesis. *Clin Orthop* 203: 159-167, 1986
- Lee T: Reduction and stabilization without laminectomy for unstable degenerative spondylolisthesis: A preliminary report. *Neurosurgery* 35: 1072-1076, 1994
- Mardjetko SM, Connolly PJ, Shott S: Degenerative lumbar spondylolisthesis. A meta-analysis of literature 1970-1993. *Spine* 19: 2256S-2265S, 1994
- Markwalder TM: Surgical management of neurogenic claudication in 100 patients with lumbar spinal stenosis due to degenerative spondylolisthesis. *Acta Neurochir* 120: 136-142, 1993
- Matsunaga S, Sakou T, Morizono Y, Masuda A, Demirtas AM: Natural history of degenerative spondylolisthesis: Pathogenesis and natural course of the slippage. *Spine* 15: 1204-1210, 1990
- McCormick PC: Lumbar stenosis decompression with fusion (no instrumentation). *Techniques Neurosurg* 2: 223-227, 1996
- McGuire RA, Amundson GM: The use of primary internal fixation in spondylolisthesis. *Spine* 18: 1662-1672, 1993
- Nachemson A: The role of spine fusion: Question 8- How do you define instability? How is this diagnosis, and what surgical treatment policy do you follow? *Spine* 6: 306-307, 1981
- Soini J, Laine T, Pohjolainen T, Hurri H, Alaranta H: Spondylodesis augmented by transpedicular fixation in the treatment ofolisthetic and degenerative conditions of the lumbar spine. *Clin Orthop* 297:111-116, 1993
- Zdeblick T: A prospective randomized study of lumbar fusion. *Spine* 18: 983-989, 1993